

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Gh. Stratulat
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători A. Pahopol, V. Sîrbu, V. Negru

ÎNCHEIERE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,

Judecători – Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către SA „Moldtelecom” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul SA „Moldtelecom” și menținută hotărârea Judecătoriai Chișinău din 13 februarie 2017 de admitere parțială a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Soglas Invest” și SRL „Elat-Rentservice” către SA „Moldtelecom” cu privire la încasarea datoriei,

c o n s t a t ă :

La 11.08.2015, SRL „Soglas Invest” și SRL „Elat-Rentservice” s-au adresat cu cerere de chemare în judecată către SA „Moldtelecom” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii au indicat că, la 01.10.2010, între SA „Moldtelecom” și SRL „Elat-Rentservice”, a fost încheiat contractul nr. 1/10, potrivit căruia SRL „Elat-Rentservice” a oferit SA „Moldtelecom” spații tehnice în clădirea ce aparține cu drept de proprietate SRL „Elat-Rentservice” pentru instalarea și utilizarea echipamentelor FemToCell, ultima la rândul său obligându-se să-i achite taxa pentru locațiunea spațiilor în mărime de 1 250 de lei lunar, care urma să fie achitată semestrial până la data de 05 a lunii următoare perioadei de plată, în temeiul pct. 5.4 al contractului, și 161 de lei lunar pentru consumul energiei electrice.

Între timp, la 01 iunie 2012, SRL „Elat-Rentservice” și SRL „Soglas Invest” au încheiat un contract de locațiune, prin care prima transmitea, iar ultima prelua în folosință și posesie temporară în locațiune Centrul Comercial „Elat”, amplasat în mun. Chișinău, bd. Decebal 99.

Astfel, SRL „Soglas Invest” deținea dreptul de sublocațiune și respectiv dispunea de toate drepturile și obligațiile unui proprietar față de sublocatari în limitele competenței, deoarece pe lângă transmiterea în locațiune a spațiului comercial amplasat în mun. Chișinău, bd. Decebal 99, SRL „Elat-Rentservice” a

cesionat SRL „Soglas Invest” și dreptul de a culege fructele rezultate din contractele de locațiune a spațiilor din Centrul Comercial „Elat”.

La 02.04.2015, prin intermediul faxului, cu nr. 01-06/3026, SA „Moldtelecom” a remis către SRL „Elat-Rentservice” notificarea prin intermediul căreia a comunicat că, în urma verificării calității semnalului 3G (Unite) la adresa bd. Decebal 99, mun. Chișinău s-a constatat că nivelul semnalului 3G este satisfăcător pentru prestarea serviciilor fără utilizarea echipamentelor FemToCell, care sunt amplasate conform contractului nr. 1/10 din 01 octombrie 2010 și în acest context SA „Moldtelecom” a solicitat rezilierea contractului nr. 1/10 din 01.10.2010, începând cu data de 01 aprilie 2015.

În urma verificărilor și având în vedere schimbările intervenite în rândul personalului angajat al conducerii SRL „Elat-Rentservice”, precum și a transmiterii în locațiune a Centrului Comercial „Elat” către SRL „Soglas Invest” s-a constatat pierderea parcursului de urmărire a creanțelor avute.

Astfel, odată cu recepționarea scrisorii de la SA „Moldtelecom” și verificărilor efectuate în contabilitate s-a constatat că pârâta nu și-a onorat obligațiile contractuale de a achita plata chiriei, începând cu luna octombrie a anului 2011.

Respectiv, la 06 aprilie 2015, SRL „Elat-Rentservice” a remis scrisoarea nr. 21 prin intermediul căreia a adus la cunoștința SA „Moldtelecom” că este dispusă să rezilieze contractul nr. 1/10, însă după achitarea datoriei în mărime de 57 851 de lei, care a fost acumulată în urma nerespectării obligațiilor pecuniare ce rezultă din contractul dat.

Ca răspuns, SA „Moldtelecom”, a invocat faptul că, nu a avut temei de achitare, deoarece nu i-au fost prezentate facturile fiscale pentru serviciile de care dispunea, făcând trimitere la capitolul V al contractului și anume la pct. 5.4 care prevede că, semestrial până la data de 05 a lunii următoare perioadei de plată, proprietarul va înainta facturile de plată pentru lunile de referință.

Prin urmare, SRL „Elat-Rentservice” a informat SRL „Soglas Invest” despre acest răspuns parvenit de la SA „Moldtelecom”.

SRL „Soglas Invest” din motivul necunoașterii nu a remis facturile spre achitare către SA „Moldtelecom”, însă acest fapt nici cum nu a afectat drepturile pârâtei, deoarece aceasta pe parcursul întregii perioade în mod constant a beneficiat de spațiile transmise în locațiune de către SRL „Elat-Rentservice”.

Ulterior, în urma unor verificări de ordin contabil și juridic a fost constatată datoria contabilă existentă conform contractului încheiat între SRL „Elat-Rentservice” și SA „Moldtelecom” privind folosirea spațiilor tehnologice în scopul amplasării echipamentului FemLoCell nr.01/10 din 01.10.2010.

Prin scrisoarea din 28.04.2015, cu nr. 23, expediată către SA „Moldtelecom”, SRL „Soglas Invest” a relatat toată situația reală, referindu-se și explicând amănunțit atât despre transmiterea gestiunii bunului imobil de la o întreprindere către alta, precum și motivul necunoașterii despre existența unui contract cu SA „Moldtelecom” și, respectiv, lipsa facturilor fiscale înaintate spre achitare, și a solicitat în mod repetat achitarea datoriei.

La rândul său, SA „Moldtelecom”, prin intermediul demersului din

04.05.2015, nr. 01-06-07/3936, a comunicat că nu a fost informată despre faptul că imobilul din mun. Chișinău, bd. Decebal 99 a fost transmis în locațiune SRL „Soglas Invest” și anume din acest considerent nu are nici un temei juridic pentru achitarea sumei solicitate.

La 07.02.2017, reprezentantul coreclamanților SRL „Elat-Rentservice” și SRL „Soglas Invest” și-a concretizat pretențiile solicitând repunerea în termen și încasarea de la SA „Moldtelecom” în beneficiul SRL „Elat-Rentservice” a datoriei formate pe perioada 01.10.2011 - 01.06.2012 în mărime de 11 288 de lei (1411x8 luni), precum și încasarea datoriei formate pe perioada 01.06.2012 - 01.09.2016 în mărime de 66 317 de lei (141 1 lei x47) luni.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2017, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Soglas Invest” și SRL „Elat-Rentservice” către SA „Moldtelecom” privind încasarea datoriei, a fost admisă parțial.

S-a încasat de la SA „Moldtelecom” în beneficiul SRL „Elat-Rentservice” suma de 50796 de lei, iar în partea pretențiilor privind încasarea cheltuielilor de judecată, și anume a taxei de stat în mărime de 1 881,63 de lei, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 07.12.2017, SA „Moldtelecom” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii, menționând că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și tardivă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SA „Moldtelecom” ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de societatea-recurentă, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al

recurenteii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurenteii în speță evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Moldtelecom”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova

Judecători –

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu